

Heinrich Heine,
Belŝacaro

tradukita de Richard Schulz

Jam pasis de la nokt' duon'.
Trankvile kuŝis Babilon'.

Nur supre en la reĝkastel'
Fenestrojn traflagras torĉa
hel'.

Reĝ' Belŝacar' de Babilon'
Festenis en la festosalon'.

Tumultis laŭte de l' reg' sek-
vantar'.
Tintigis pokalojn barbar'
kun barbar'.

La reĝo aŭskultis obstine
kun ĝu'
La virojn jubili, pliiĝon de l'
bru'.

Ekardas tre la reĝa vang'.
Riskemas tre la reĝa lang'.

Kaj senpripense pekas li
Kaj blasfemas terure, spi-
tante al Di'.

Kaj paradas sen hont' kaj
kun defi'.
Aplaŭdas tre la koteri'.

Orgojle sonas de l' reĝ' or-
don'.
Jam hastas kaj revenas pe-
on'.

Surkape pezas la ora vazar',
El templo Javea la rab-
akapar'.

...

Heinrich Heine,
Belŝacar'

*tradukita de Manfredo Ra-
tislavo*

Ripozis pace jam Babel'
Dum meza nokto, en mal-
hel'.

Nur supre en la reĝkastel'
Vidiĝis flagre torĉa hel'.

Kun sia reĝ-korteganoj
Festenis tie Belŝacar'.

Jen malplenigante pokalojn
kun vin'
De l' reĝ' servistaro amuzas
sin.

Ĝojigis la reĝon de l' glaso
tintad'
Kaj de la servistoj gajega
kriad'.

La reĝo ardis pro la vin',
La vino aŭdacigis lin.

Tentate de la aŭdacement'
Li diras vortojn de blas-
fem'.

Senhonte la reĝo gloras sin,
La servistar' aplaŭdas lin.

Vokite de l' fiera reĝ'
Servist' ekstaras de la seg',

Alportis li multon da ora
ilar'
Rabitan for de l' Javea al-
tar'.

...

Heinrich Heine,
Belsazar

Die Mitternacht zog näher schon;
In stummer Ruh lag Babylon.

Nur oben in des Königs Schloß
Da flackerts, da lärmt des Königs
Troß.

Dort oben in dem Königssaal
Belsazar hielt sein Königsmahl.

Die Knechte saßen in schimmernden
Reihn,
Und leerten die Becher mit funkeln-
dem Wein.

Es klirrten die Becher, es jauchzten
die Knecht';
So war es dem störrigen Könige recht.

Des Königs Wangen leuchten Glut;
Im Wein erwuchs ihm kecker Mut.

Und blindlings reißt der Mut ihn fort;
Und er lästert die Gottheit mit
sündigem Wort.

Und er brüstet sich frech und lästert
wild;
Der Knechte Schar ihm Beifall brüllt.

Der König rief mit stolzem Blick;
Der Diener eilt und kehrt zurück.

Er trug viel gülden Gerät auf dem
Haupt;
Das war aus dem Tempel Jehovas ge-
raubt.

...

Kaj ekprenis la reĝ' per krima man'	Kaj sanktan pokalon per peka man'	Und der König ergriff mit frevler Hand
La plej sanktan pokalon kun fia rikan'.	Ekkaptis la reĝo, vokante: „Je l' san'!“	Einen heiligen Becher, gefüllt bis am Rand.
Kaj li malplenigas ĝin ĝis la fund', Kriaĉas el malvirta abund':	Kaj malplenigis li tiun ĉi, Kun buŝo ŝaŭmanta elvokis li:	Und er leert ihn hastig bis auf den Grund, Und er rufet laut mit schäumendem Mund:
“Javeo, mi mokas pri via kron' - Mi estas reĝo de Babilon'!”	„Jave', je eterno mi mokas vin, - Regant' de Babelo mi nomas min!“	“Jehova! dir kund' ich auf ewig Hohn - Ich bin der König von Babylon!“
Apenaŭ sonis for la vort', La reĝon ekkaptis la tim' de l' mort'.	Apenaŭ tion eldiris li, Ektimon sentis li en si.	Doch kaum das grause Wort erklang, Dem König wards heimlich im Busen bang.
La akra ridado formortis je l' hor'. Silentis tuj la vira ĥor'.	Mutiĝis la rido en unu moment', De l' morto regis la silent'.	Das gellende Lachen verstummte zumal; Es wurde leichenstill im Saal.
Jen vidu! el la blanka mur' Aperis homa mankontur'.	Kaj jen! Kaj jen! Sur blanka mur' de man' aperis la kontur';	Und sieh! Und sieh! An weißer Wand, Da kam's hervor wie Menschenhand;
Kaj skribis, skribis sur la mur' Kaj ree foriĝis post flamgravur'.	Kaj skribis, kaj skribis sur la mur' Literojn el fajr' kaj foriĝis de sur.	Und schrieb, und schrieb an weißer Wand Buchstaben von Feuer, und schrieb und verschwand.
Jen ankaŭ for regal-plezur'. Rigide rigardis la reĝ' pro terur'.	Genu-tremante sur sia seĝ' kadavre pala jen sidis la reĝ'.	Der König stieren Blicks da saß, Mit schlotternden Knien und totenblaß.
La viroj sidis mutaj pro tim'. Horor' sentiĝis en ĉies anim'.	La korteganoj pro terur' Silente sidis, spiris nur.	Die Knechtenschar saß kalt durchgraut, Und saß gar still, gab keinen Laut.
Eĉ magoj ne sciis laŭ rita mezur' Klarigi la flamskribaĵon de l' mur'.	La magiistoj vokitaj de li Ne povis klarigi tion ĉi.	Die Magier kamen, doch keiner verstand Zu deuten die Flammenschrift an der Wand.
...	...	...

En tiu ĉi nokt', de la servi-
staĉar'
Murdata estis Belŝacar'.

Murdata estis Belŝacar'
Samnokte de sia servistar'.

Belsazar ward aber in der selbigen
Nacht
Von seinen Knechten umgebracht.

*Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-13 - †1856-
02-17) en Esperanton de
RICHARD SCHULZ (Rikardo
Ŝulco, *1906-07-12 - †1997-
09-26).*

Arg-205-409 (2013-02-26
15:10:47)

*Tiu traduko aperis en 1984
en la n-ro 61, 1984/7 de la
"Vestfaliaj Flugfolioj", kiun
Richard Schulz, kiu nomis sin
Rikardo Ŝulco, eldonis mem.
Li indikis kiel aŭtoron de
la germana-lingva originalo:
Henriko Hajno. Tiu estas
la germana poeto Heinrich
Heine. Pri Richard Schulz
vidu la vikipedian retejon
[http://de.wikipedia.
org/wiki/Richard_Schulz](http://de.wikipedia.org/wiki/Richard_Schulz).*

*Traduko de la Germana poe-
mo "Belsazar" de HEINRICH
HEINE (*1797-12-13 - †1856-
02-17) en Esperanton de
MANFREDO RATISLAVO
(Manfred Retzlaff, Stettiner
Str. 16, D-59302 Oelde,
Germanio, *1938-11-04) en
1984-03-30.*

MR-109-2 / Arg-205-408
(2004-03-10 11:49:13)

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas
HEINRICH HEINE (*1797-12-13 - †1856-
02-17).*

Arg-205-407 (2004-03-06 17:43:12)